

TO BE OR NOT TO BE

Quan són dos que cavalquen en un cavall, un ha d'anar al darrere

William Shakespeare

El millor *Hamlet* d'una generació de privilegiats és mort. John Gielgud, l'actor que va cedir el major protagonisme al seu germà de generació Laurence Olivier, tenia 96 anys i era la veu per a la qual Shakespeare ha-

via escrit la seva obra teatral. Paradigma de l'actor clàssic del teatre anglès és conegut internacionalment per les seves visites a altres planetes, tal com qualificava ell mateix les incursions en cinema i televisió.

Per escriure el guió d'una bona pel·lícula fan falta dos anys, per rodar-la dos mesos, per a fer el muntatge dues setmanes, dos dies per a rematar-la, dues hores per a veure-la i només dos minuts per a oblidar-la. Falten només dos mesos perquè el Centre de Cultura faci realitat el cicle dedicat a l'autor de la frase: Joseph Mankiewicz, el director que segons els més exigents marca l'etapa final del que es considera gran cinema.

Els dos personatges, Gielgud i Mankiewicz coincidiran doncs el mes de juliol al Centre de Cultura en la projecció de *Julius Cesar*. Abans, el mes de juny, el mateix escenari acollirà un cicle de ciutats imaginàries, aquelles urbs creades específicament per al món cinematogràfic.

Durant dos mesos, juliol i agost, com cada any, Temps Moderns descansarà. Així aprofitarem per a concedir un descans als col·laboradors i també al públic lector. A principis de setembre establim de bell nou el contacte amb tots. Bon estiu i millor cinema.

TEMPS MODERNS RECOMANA

El Oficio de escribir cine y televisión
Luis Tomás Melgar
510 pàgs. 3.950.- ptes.

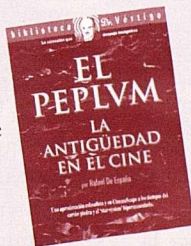
Aquest llibre va adreçat a aquells que pretenen escriure guions, bé de cinema o de televisió, però, també a qui per ofici, estudi o crítica, han de veure amb ulls professionals les obres de cinema o televisió, i per aquells que no poden aturar-se en la superfície de l'obra, perquè han d'analitzar la seva estructura i consistència, la manera com està feta. En el cas del guionistes, per ajudarlos a seguir endavant, pas a pas, pel camí de la pròpia creació; en el cas dels productors, directors, o en el dels consultors de guions, per posar a les seves mans nous recursos amb els quals analitzar els guions que se'ls presentin.

Però és, també, i sobretot, d'un gran ajut per als estudiants de periodisme, publicitat i comunicació audiovisuals, ja que els ajuda a

aprofundir en els seus estudis de cinema i televisió.

El Peplum
La antigüedad en el cine.
Rafael de España
452 pàgs. 2.300.- ptes.

Amb la paraula "peplum" els crítics francesos varen voler definir un dels gèneres més fascinants i singulars en la història del cinema; tot un univers de cartó-pedra ple de musculosos episodis de l'antiguitat, fent, molt sovint, més ús de la fantasia que no de la fidelitat històrica. Amb intenció exhaustiva i vocació enciclopèdica, el llibre detecta una història paral·lela del món antic vers la seva representació cinematogràfica, analitzant el seu desenvolupament teatral —els anomenats *toga plays*— fins al seu cim, passant, per suposat, per les primiti-

LLIBRES

Miquel Montaner

ves produccions èpiques del cinema mut. L'edat d'or del súper espectacle en "cinemascope" i les aproximacions autoralment als seus codis genèrics.

El novio del cine
Vicente Molina Foix
213 pàgs. 2.200.- ptes.

Barreja de memòria, retrats i assaig. Per les seves pàgines evocadores sorgeixen acomodadors i fantasmes; amazones negres i directors de culte; cinematòfocs genials, prostitutes, espectadors adormits, actors inol·ludables... llàgrimes de riure, de pena, besades castes... i no tant: records i anècdotes que l'autor, molt entès, ens conta per a contagiarnos la seva mateixa passió pel cinema, com bé queda demostrat per la seva llarga trajectòria de crític i escriptor cinematogràfic.

